

Cristina Andone

Paganini și capriciile magice

Ilustrații de
Adriana Gheorghe, Sebastian Oprîța și Thea Olteanu

Preferințele

jocuri preferate

- vibrato (repetarea rapidă a unor note vecine)
- tremolo (repetarea același note sau a uneia aflate la o distanță de un semiton prin mișcarea rapidă a arcușului în sus și în jos)
- pizzicato cu mâna stângă (ciupirea coardelor); notele cântate cu arcușul se numesc arco, cele obținute prin ciupirea corzilor sunt pizzicato
- staccato (interpretare cu pauze scurte și abrupte între note; arcușul pare a ataca sacadat coardele)
- scordatura (acordare a viorii diferită de cea standard, de exemplu cu un semiton mai sus, ca în Concertul nr. 1 pentru vioară de Paganini)

-lui PAGAnini...

Deserturi Preferate

baton magic de alviță
cu fructe confiate

capriciu de frîșcă
cu zmeură și afine

fantezie de spumă
de ciocolată cu trandafiri

Culorile preferate

indigo ca noaptea,
auriu ca stelele vrăjite

Instrumentele preferate

vioara, vioara,
vioara

Prietenii

Măiastra
privighetoarea

păsările
COLIBRİ

Moft. Dimineată unei viori

Il Cannone dormea. Mai era puțin și se făcea ora de repetat, simțeam asta în degete, ca un neastămpăr bun.

Trebuie să știți că, atunci când se apropie timpul să exersez, mereu la aceeași oră, încep să nu-mi mai găsesc locul. Așa că, înainte să sună pendula, mă duc în camera de muzică să-mi trezesc prietenul cel mai bun. Dacă il grăbesc, devine morocănos. Dacă sunt vesel și îl iau cu binișorul, se încălzește și mă ascultă. Are o voce atât de puternică... De astă il numesc Il Cannone. Il Cannone Capriccioso. Adică Tunul cu toane. Nu, nu este o armă de război. E o vioară de concert.

Cum începea povestea noastră? Da: Il Cannone dormea... M-am hotărât să-l mai las puțin să se odihnească. Așa că am început să studiez *La Campanella* luând pe rând câte o vioara din colecția mea. De la cea mai veche spre cea mai nouă. Fiecare vioară are un an de naștere și un nume, după lutierul care a făcut-o. Unele mai au și un supranume care ne amintește, de obicei, de cel care le-a fost stăpân o vreme. După ce am încercat două viori Amati am luat de pe raft un Stradivarius. Apoi încă unul. și încă unul. I-a venit apoi rândul unei viori din familia lui Il Cannone: un Guarneri. Pentru mine ordinea era clară și, da, sună ca o vrajă: Amatistradivariusguarneri. E o vrajă care, dacă o țineți minte, vă va deschide drumul către cele mai valoroase viori ale lumii. Toate făcute în orașul Cremona din Italia, țara mea de soare și de muzică. Dar astă e o altă poveste. Să lăsăm variațiunile, să ne întoarcem la temă.

Da, da, Il Cannone dormea...

- Gata! E rândul tău, i-am spus.

Am luat vioara mea cea dragă. Am mânăiat-o puțin pe spate.

- Hrrr-hum! a făcut Il Cannone, mofturos, când am cântat pe coarda cea mai groasă, sol.

- Iiii, țiiriiii, a făcut el când am trecut arcușul peste coarda cea mai subțire, mi.

- Serios! am spus eu, înfuriat. Azi chiar nu am timp de capriciile tale! Am capriciile mele de exersat. Și chiar nu mi-e ușor.

L-am privit îmbufnat. La rândul lui, Il Cannone părea și mai întunecat ca de obicei. Dintre toate viorile mele, e cea mai închisă la culoare și cea mai masivă. Are 434 de grame, ceea ce e mult pentru o vioară, de obicei subțirică-ușurică. Nu, Tunul meu nu e o vioară subțirică-ușurică. Și nici una ușor de stăpânit.

- Bine, știu! O să-i netezesc puțin arcușul... Asta îi place mereu, mi-am spus.

Nici n-am apucat să iau bucata de colofoniu, când am auzit dinspre camera de muzică:

- Ești un Cozio!

- Poftim?

- Un Co-zí-o! mi-a spus Il Cannone.

Am înțeles imediat. Și m-am supărât puțin. Da, Cozio era un mare colecționar de viori, ca și mine. Dar era mult mai bătrân. Măcar era conte.

- Aș cânta numai cu tine, dacă nu ai fi atât de mofturos, i-am spus. Nu aş mai avea nevoie de nicio altă vioară din colecție. Și nu, nu semăn cu contele Cozio di Salabue.

Il Cannone nu mi-a răspuns. În acea zi nu a vrut să scoată niciun sunet bun.

- Ce mă fac cu Il Cannone al meu? am întrebat un prieten, un lutier puțin rârâit din Paris.

